

Nr. 208. Landstingets Forhandlinger.

3297. **Enefte Beh. af Lovf. om**

Tante, som aldrig kommer til at mangle i hele Mønstringskontorets Organtisme; men det forhindrer selvfølgelig ikke, at navnlig Mæglingen og de Meddelelser, som Søfolk maatte ønske angaaende Forhyringsvæsenet, kunne henlægges til den paagældende ene Embedsmand. Naar den ærede Ordfører med Hensyn til det økonomiske Spørgsmaal fremhævede, at Udvalget ved Honorarets Bestemmelse havde holdt sig til, hvad der var foreslaaet af Ministeren, saa erkjender jeg dette. Men jeg maa ved Siden deraf fremhæve, at Udvalget ikke lægger Mærke til, at en ikke ringe Del af Forretningerne rimeligvis ville falde bort derved, at Forpligtelsen til at oprette skriftlige Forhyringskontrakter ophæves, hvorefter der neppe kan være nogen Tvivl om, at de ikke ville blive brugte saa hyppig som hidtil, medens derhos det Terrain, for hvilket der skal finde en Godkjendelse af Overenskomsten Sted, bliver udvidet meget betydeligt udover den tidligere Grænse for Fritagelsen for Kontrakten, idet der i § 5 er sat: udenfor Østersøen eller Nordsøen. Jeg tror derfor ikke, at det vil have nogen Banffelighed at faa en Mand, der forener alle de fornødne Egenffaber til at bestyre de omhandlede Forretninger, selv om man bliver staaende ved de 1,600 Rd., og jeg kan ikke skjønne rettere, end at der ikke foreligger nogen tvungende Grund til at forkaste Lovforslaget, naar Thinget ikke vedtager Vædringsforslaget under Nr. 7.

Jessen: Jeg vil blot tillade mig ganske kortelig at svare den høitærede Ordfører, at det vel er saa, at jeg har sagt, at Forhyringskontrakter ville for en stor Del falde bort, naar dette Lovforslag bliver til Lov; men jeg har tillige søiet til, at dette i Provindserne, hvor Gebyrerne tilfalde de paagældende Embedsmænd, neppe vil have nogen stor Betydning, idet Affattelsen af Forhyringskontrakter ikke ere de Forretninger, der give Mønstringsbestyrerne den største Del af deres Indtægter,

90de Mode. Ordentlig Samling, 1870—71.

Forhyring af Søfolk m. m. 3298

men den væsentlige Indtægt erholdes gennem Vaamønstringen og ved de Forandringer der senere foregaa i Følkelisten; og disse Gebyrer beholdes ganske uforandrede ligesom hidtil. Den ærede Ordfører har vistnok ganske Ret i, at Forholdet virkelig mange Steder er saaledes, at de Bestemmelser, som ere givne, navnlig i Plakat af 1ste September 1825, ikke note tagttages, men jeg har argumenteret fra den Forudsætning, at den vil blive tagttaget med Umhyggelighed, og da maa der ske Undersøgelse af hver enkelt Mand's Kontrabog og hans Tilgodehavende efter denne, og i denne Mønstringsbestyrerens Forpligtelse til at paase, at Vedkommende har erholdt sit Tilgodehavende, indeholdes i og for sig Tilhnet med Afregningen. Til det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Melchior) vil jeg tillade mig at svare, at jeg maa dog tro, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er billigere ligeoverfor Søfolkene, end det vilde blive, dersom Vædringsforslagene vedtoges; det er billigere, baade fordi den Betaling for Afregning, som det ærede Udvalg foreslaar, da ikke vil blive fordret, og det er billigere ogsaa ligeoverfor det Tilhyn, jeg erkjender, der maa føres med de underordnede Sømands Lary, derved at det i Lovforslaget i alle Tilfælde er gjort til Pligt for Mønstringsbestyreren at paase, at rigtig Afregning finder Sted, hvortil det efter Udvalgets Forslag stilles frit, om Afregning skal fordres. Jeg kan ikke fravige min Overbevisning om, at det vil være rigtigst at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg skal derfor tillade mig fremdeles at anbefale, at der stemmes imod alle Vædringsforslag.

W. Petersen: Jeg skal i Modsetning til den ærede sidste Taler anbefale det høie Thing at følge Udvalget. De Grunde, som bevæge mig dertil, skal jeg kortelig tillade mig at anføre. Den 1ste Oktober 1870 blev der her af den høitærede Indenrigsminister forelagt et Lovforslag, som gik ud paa, at det skulde være en Forpligtelse for enhver Skibs-